

Horecký zpravodaj

Prosinec 2006

Číslo 16. (1/2006)

Vážení spoluobčané,

nové obecní zastupitelstvo děkuje za projevenou důvěru v komunálních volbách. Do nového roku 2007 Vám všem přejeme hodně zdraví a osobní pohody v dnešní uspěchané době. Věříme, že všichni svým dílem přispějeme k tomu, čím se Horky vždy mohly pyšnit, a sice sousedskou pospolitostí a soudržností.

zastupitelstvo obce

Sdělení obecního úřadu a zastupitelstva obce

Poplatky

Pro rok 2007 byla firmou LIKO Svitavy stanovena cena za svoz komunálního odpadu na 498 Kč na občana. Obec bude přispívat částkou 98 Kč, takže každý občan zaplatí 400 Kč. Součástí poplatku je i svoz nebezpečného odpadu 2x ročně. Termín bude včas oznámen na vývěsce obecního úřadu a rozhlasem.

Zastupitelstvo obce žádá občany o odpovědný přístup k ukládání ostatního odpadu (větve, listí, stavební odpad...). Zadní „louž“ není bezedná a do budoucna by mohl být problém s tímto druhem odpadu.

Poplatek ze psů zůstává stejný jako v roce 2006.

Ohlédnutí za investičními akcemi v roce 2006

- Oprava komunikací v obci a k Netřebí. Celková cena cca 400.000 Kč, z toho dotace krajského úřadu byla 150.000 Kč.
  - Odvodnění a svedení dešťové vody u čp. 21, 22, 42, 48. Celková cena cca 110.000 Kč.
  - Koncept územního plánu 49.000 Kč, z toho 27.000 Kč dotace krajského úřadu.
-

Plán investičních akcí pro rok 2007

- Oprava střechy a fasády obecního úřadu - rozpočet 250.000 Kč, z toho dotace 125.000 Kč z programu obnovy venkova.
- Úprava areálu v Hájence - dotace mikroregionu Litomyšlsko - 33.000 Kč.
- Dešťová kanalizace u obecního úřadu - novostavby - rozpočet cca 200.000 Kč.
- Úprava okolí obecního úřadu a prodejny 26.000 Kč, z toho dotace 18.200 Kč od mikroregionu Litomyšlsko z programu „úprava veřejných prostranství“.

Toto jsou základní plány a jejich realizace je závislá na získání dotací. Do letošního roku jsme o žádné dotace (vyjma plynofikace) nežádali, a proto je velmi reálná šance na jejich získání. Veškeré dotace z programu obnovy venkova jsou podmíněny územním plánem obce. Naše obec má v současnosti hotový koncept územního plánu. Další část bude dokončena podle toho, jestli krajský úřad bude jeho vyhotovení dotovat.

Upozornění na nový stavební zákon

Dle sdělení stavebního úřadu Litomyšl se s novým stavebním zákonem od ledna 2007 mění i kompetence obecních úřadů a jejich stavebních komisí. Od ledna se i oznámení drobné stavby projednává na stavebním úřadu pověřené obce, pro Horky tedy v Litomyšli. V současné době ještě nemáme informace, zda alespoň tiskopis žádosti nebo ohlášení bude moci obdržet zájemce na svém obecním úřadě nebo jak bude toto řešeno. V každém případě Vám na obecním úřadě v případě potřeby pomůžeme.

Informace knihovny

Každou středu od 19³⁰ do 20⁰⁰ hod. je otevřena místní knihovna. Knihy jsou obměňovány, takže je stále z čeho vybírat.

Proč územní plán obce? Co je územní plán?

Územní plán je stanovení určitých limitů pro činnost na daném území. To ve stručnosti znamená vytyčení oblastí pro případnou výstavbu, podnikání, rekreaci apod. V žádném případě se nezasahuje do soukromého vlastnictví. Majitel daného pozemku má, stručně řečeno, vždy poslední slovo. V současné době má obec hotový Koncept územního plánu, na který dostala obec od

krajského úřadu Pardubice více jak poloviční dotaci a díky kterému můžeme žádat o dotace z Programu obnovy venkova. Obce, které územní plán nemají, nemůžou s žádnou dotací počítat. Horky díky tomu dostaly 150.000 Kč na opravu komunikace na Netřebí. O další dotace je zažádáno na rok 2007, jak je zmíněno v plánu akcí pro příští rok. Toto je i jedna z odpovědí, proč je tento plán potřeba.

Josef Pechanec

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V naší obci je ke konci listopadu letošního roku přihlášeno k trvalému pobytu 112 obyvatel. Jejich průměrný věk je 41 let. Před 15 lety jsme byli jednou z obcí svitavského okresu s nejvyšším průměrným věkem. Z celkového počtu obyvatel je 63 žen, tedy většina. U svých rodin bydlí na Horkách 20 dětí do 15 let, z toho je celá polovina předškolního věku. Je ale mezi námi také 32 starobních a invalidních důchodců s průměrným věkem 72,3 let.

Letos se narodily Kateřina Tmějová a Monika Eliášová. Zemřeli čtyři naši spoluobčané: Ludmila Rovenská, Milada Součková, Jaroslav Kopecký, Marie Rovenská.

V tomto roce oslavili životní jubileum:

60 let	František Zachař
70 let	Zdena Kopecká Jarmila Vopařilová
80 let	Oldřich Dlouhý Gertruda Voříšková Libuše Vítová
85 let	Milada Zacharová

POZVÁNKA

Srdečně jste **všichni** zváni na vánoční besídku s vystoupením dětí a posezením. Tentokrát se koná v zasedací místnosti obecního úřadu dne 28. prosince 2006 od 16 hodin.

Výsledky voleb v roce 2006 za obec Horky

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané 2. - 3. června 2006

Z 86 zapsaných voličů přišlo k volbám 68 (tj. volební účast 79,07 %). Všechny odevzdané hlasy byly platné. Z devatenácti kandidujících stran si horečtí voliči vybrali jen osm. Tak jako v celém státě, zvítězila i v naší obci Občanská demokratická strana. Více než půl roku po volbách je však stále republika bez vlády, již by parlament projevil důvěru.

název strany	počet hlasů	hlasů v %
Občanská demokratická strana	26	38,23
Česká strana sociálně demokratická	18	26,47
Křesť. demokratická unie - Čs. strana lidová	12	17,64
Komunistická strana Čech a Moravy	4	5,88
Strana zelených	3	4,41
SNK Evropští demokraté	2	2,94
Unie svobody - Demokratická unie	2	2,94
Nezávislí demokraté (předseda Vladimír Železný)	1	1,47

Volby do Senátu Parlamentu ČR konané 20. - 21. a 27. - 28. října 2006

Prvního kola voleb se z 88 zapsaných voličů účastnilo 68 (volební účast 77,27 %), jen 49 hlasů však bylo platných. Druhého kola se z 89 zapsaných voličů účastnilo jen 27 (volební účast 30,34 %), všechny hlasy byly platné. Na Horkách v obou kolech zvítězil kandidát ODS, za celý obvod Svitavy byl však ve druhém kole zvolen senátorem kandidát KDU-ČSL Václav Koukal.

kandidát	strana	počet hlasů		hlasů v %	
		1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
Havel Jiří	ČSSD	6	X	12,24	X
Popelka Miroslav	ODS	26	17	53,06	62,96
Krejčí Miroslav	KSČM	3	X	6,12	X
Koukal Václav	KDU-ČSL	14	10	28,57	37,03

Volby do zastupitelstva obce Horky konané 20. - 21. října 2006

Z 88 zapsaných voličů přišlo volit 68 (tj. volební účast 77,27 %). Volilo se sedm členů zastupitelstva z devíti kandidátů z jediné kandidátní listiny

Sdružení KDU-ČSL a nezávislých kandidátů. Na zasedání zastupitelstva byl pak starostou zvolen Josef Pechanec, místostarostou Jana Hurytová.

kandidát	počet hlasů	hlasů v %	
Pechanec Josef	62	14,69	člen zastupitelstva
Eliáš Jaroslav	56	13,27	člen zastupitelstva
Rovenský Josef	52	12,32	člen zastupitelstva
Zemanová Marta	51	12,08	člen zastupitelstva
Vaňousová Dana	49	11,61	člen zastupitelstva
Eliáš Ladislav	45	10,66	člen zastupitelstva
Hurytová Jana	42	9,95	člen zastupitelstva
Řehák Martin	33	7,81	náhradník
Eliáš Vladimír	32	7,58	náhradník

VELIKONOCE

Zima je taky krásná, ale jaro je jaro. A s ním velikonoce. Kdy velikonoce a všechny sváteční dny kolem velikonoc budou, to ti dříve narození vědí, ale ti mladší určitě ne.

Velikonoce jsou spolu s vánocemi nejstarší a největší svátky křesťanských církví. Do roku 325 byl termín velikonoc stanoven podle židovského svátku. V tomto roce koncil v Nikáji stanovil, že velikonoce připadnou vždy na neděli po 21. březnu, kdy je jarní rovnodennost, a to ještě po prvním jarním úplňku, tedy v době od 22. března do 25. dubna. Velikonocím předchází postní neděle, kterým se říká pučálka, černá, kýchavná, družebná, smrtná a poslední před velikonocemi je neděle květná. Před nedělním Božím hodem velikonočním a pondělním velikonočním jsou zelený čtvrtek, velký pátek a bílá sobota. Celý velikonoční týden po květné neděli byl vždy naplněn církevními obřady, připomínajícími utrpení Ježíše Krista, a s nimi byla spojena i řada zvyků původně předkřesťanských. V sedmém týdnu před velikonocemi (40 dnů) je popeleční středa, kdy bylo prováděno svěcení popela a jeho sypání na hlavy kajících. Na popeleční středu se v kostele popelem ze spálených loňských posvěcených kočiček dělají křížky věřícím na čela. V úterý před popeleční středou končí masopust.

Padesát dnů po velikonocích jsou svatodušní svátky. Jsou to třetí největší křesťanské svátky, slavené na památku zjevení Ducha svatého a ustanovení církve. Byly spojeny s mnoha lidovými zvyky.

Například letos byl první jarní úplněk 13. dubna, velikonoční neděle 16. dubna. Masopust končil 7. března a 8. března byla popeleční středa. Následovaly postní neděle od pučálky po neděli květnou 9. dubna, kdy začínal velikonoční týden. Na den 28. května připadly svatodušní svátky.

Marie Procházková

P A M Ě T I

Jan Morávek

Když jsem hledal vhodný námět do letošního zpravodaje, vzpomněl jsem si na rozhovor s panem učitelem Ladislavem Hebltem, kdy jsme spolu probírali právě toto téma. Doporučoval mi zmínit se o některých místních občanech, kteří se o obec jakýmkoliv způsobem zasloužili nebo svým nadáním, schopnostmi či vystupováním byli známi po okolí ať již blízkém nebo vzdáleném. On sám v jednom zpravodaji věnoval velice hezkou vzpomínku hajnému panu Horákovi a tělesně postiženému panu Václavu Antesovi, jejichž jména současné generaci asi nic neříkají. Já jsem se v minulosti také o několika takových postavách zmínil. Dva samostatné články jsem věnoval lidem, kteří měli rádi legraci a humor. Byli to pánové Váša Fikejz a Láďa Bečička. Ale nebyli to pouze oni dva...

Například pan Josef Bečička z čp. 38. Ten když se dal do vyprávění, tak to stálo za to. Jeho svérázný způsob řeči, vysoká postava s mírně ukloněnou hlavou, pokrytou placatou čepicí, dávaly jeho řeči přímo komický výraz. Žádnou legraci nepokazil. Vzpomínám, když jsme jako mládež pořádali cyklistické závody na návsi kolem dnes již zbořených chalup, Kozákovy a Fikejzovy, také jednou přišel, pokoukal a za chvíli byl mezi námi. Samozřejmě, také na kole.

Pan Slávek Vít. Třebaže nebyl zdejším rodákem, zapadl mezi nás, jako by sem odjakživa patřil. U žádné legrace nesměl chybět, bez něho by to nikdy nebylo ono. Často s námi dokázal v hostinci besedovat dlouho do noci, třebaže jej ráno čekala cesta do zaměstnání. Když měl někdy špatnou náladu, dovedl se, nechci říci rozhněvat, spíše jenom rozdurdit, že jsme velice rychle vyklidili lokál, ale druhý den o tom již nevěděl a byl to zase bodrý humorný Sláva Vít.

Typickými postavami byli oba Hebltové, oba Václavové, takže jsme je rozlišovali přezdívkami. Heblt *malej* a Heblt *velkej*, znám jako myslivec, a oproti němu Láďa Rovenský, jako *malej mysliveček*. Pan Josef Mikulecký, válečný veterán a dlouholetý velitel tehdy hasičů, pan Josef Eliáš, také nadšený hasič, později požárník a dlouholetý velitel. Z těch, kteří se o obec nějakým

způsobem zasloužili, dlouholetý starosta pan Bohumil Novotný, myslivec tělem i duší, herec a zpěvák. Pan Jan Rovenský, jehož zásluhou nám již více než čtyřicet let teče v domácnostech z kohoutků voda. Jan Morávek, můj otec, který se spolu s dalšími pokrokovými občany zasloužil, že do obce byl zaveden elektrický proud. Střídavý elektrický proud, jak to známe z té písně. Jenomže se to konalo bez jakékoliv velkolepé oslavy. Byl totiž podzim roku 1938, a to byly tehdy úplně jiné starosti. Dále učitelé, kteří zde za mé paměti působili, pánové Jindřich Novotný, Bohumil Petráň, Jan Crha, za jehož působnosti se rozvíjela činnost místní organizace Československého červeného kříže, a další. Tak bych mohl pokračovat, jmenovat další a další a nakonec, abych na nikoho nezapomněl, nezbylo by mi, nežli vyjmenovat všechny občany, pokud moje paměť sahá. Každý z nich byl a i dnes každý z nás jsme neopakovatelnými jedinci, osobnostmi se všemi svými klady a nedostatky, a každý se nějakým způsobem zapsal a zapíše do historie obce.

Ale těch několik jmen, která jsem zde uvedl, ta patřila pouze mužům. A co jejich protějšky, ženy? Je zajímavé, že i v kronikách se o ženách píše mnohem méně, nežli o mužích, jako kdyby stály stranou veškerého veřejného dění. Jako kdyby jejich pracovní náplní byla pouze výchova dětí, starost o domácnost, úklid, vaření, spravování a praní oděvů a ostatní drobné práce, které nikomu žádnou velkou popularitu nepřinesou. Ono tomu dříve někdy skutečně tak trochu bývalo. Ty naše maminky a babičky se skutečně více točily okolo té domácí práce a práce na polích. Většinou se znaly pouze se svými sousedy a sousedkami. Nebývalo dříve zvykem, aby ženy, vyjma pouťových a posvícenských zábav a plesů, chodily do hostince. To byla převážně výsada mužů, a tak se skutečně na Horkách stalo, že dvě ženy, které se do naší obce přivdaly, se seznámily až v Chocni na jarmarce. Při vzájemném rozhovoru zjistily, že jsou obě z jedné a té samé vsi, z jedněch a těch samých Horek. Ale byly tyto ženy skutečně takovými popelkami, jak by se na první pohled zdálo? Opak je pravdou. Myslím, že každý z mužů, který musel nastoupit ať již z jakýchkoliv důvodů na místo ženy, trpce poznal, co vše tyto takzvané ženské práce obnášejí, a teprve potom je dokázal náležitě ohodnotit. V jedné starší televizní inscenaci slovenský herec Józso Króner říká: „*Bez ženy a bez tabáku je smutno v baráku.*“ Kolik je v této větě pravdy! Muž dokáže postavit dům, zařídit v něm pohodlné a příjemné bydlení, ale stále je to pouze, třeba sebemoderněji vybavený dům. Teprve žena z něho dokáže vytvořit to, čemu říkáme domov. Teprve žena, která je tím sluníčkem, které dokáže prohrát to studené zdivo, které rozežene chmurná mračna, která se mnohdy nakupí a ohrožují teplo domova, byla a je stále tím útočištěm, kam jsme se jako děti utíkávali s odřeným kolenem, ubrknutým palcem nebo poraněnou duší, když se nám stala křivda.

Tak jako nebylo možné v tomto článku vyjmenovat všechny muže, tak nelze ani ženy. Proto uvedu pouze několik jmen. Dobře znám, obzvláště v řadách myslivců, byl náš souseď pan Heblt. To ale již nelze říci o paní Hebltové, drobné, mírně přihnute ženě, kterou skutečně bylo možné vidět pouze u té chalupy anebo na poli a v neděli pospíchat do Heřmanic do kostela. A jak ona sama znala okolní svět? Myslím, že nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že to byla Sloupnice, kde se narodila, Horky, kam se provdala, a ty České Heřmanice, kam každou neděli pospíchala. A také věřím, že každý, kdo ji znal, ví, jakou byla oporou svému manželovi.

O číslo dál paní Škraňková. Ještě poměrně mladá ovdověla, dokud mohl, pomáhal jí její otec pan Šípek a po jeho smrti se musela životem protloukat sama se synem Karlem. Téměř stejný osud měla paní Jandíková. Po smrti pana Dostálka jí pomáhali synové, ale ten zlý osud již připravoval další těžké rány. Jak asi musí být matce, která vyprovází děti jedno po druhém na jejich poslední cestě? Nejprve syn Láďa, potom Karel a Václav a nechybělo mnoho, aby byla přežila i nejstarší dceru Marii. A všechny ty další ženy, jejichž manželé či synové se nevrátili ze světové války a jejichž jména nám připomínají nápisy na pomníku padlých. Kolik úsilí je muselo státi potlačit bolest a zármutek, chopit se vesla té životní lodičky, proplout s ní bezpečně mezi rozbouřenými peřejemi a přitom vždy mít připraveno laskavé slovo a milý úsměv pro osiřelé děti, aby to slunéčko rodinného krbu nepřestalo hřát.

Položme si ale nyní otázku. Byly tyto ženy alespoň trochu šťastny? V televizním filmovém zpracování díla Boženy Němcové Babička je velice hezký dialog babičky s Viktorou. Babička vypráví, jak následovala svého muže Jiřího po tom vojenském tažení, co vše spolu prožili, a Viktorka klade otázku: „*A byli jste spolu vždycky šťastni?*“ „*Žádná růže nekvete po celý rok*“, odpovídá moudře stařena, ale nakonec říká, že by to vše podstoupila znovu. „*Lásce neporučíš.*“ Co je vlastně štěstí? Nehodlám zde citovat známé Hejdukovo dvojverší, ona odpověď by asi nebyla jednoznačná. Jiná je doba dnes, jiná byla za jejich života. Pracovní neschopnost, nemocenská dávka, dovolená, to byla slova tehdy zcela neznámá. Dnes nám všem, tedy i ženám, se otevírá svět, máme možnost poznávat okolní i vzdálené země, porovnávat tamní život s životem naším, zatím co ony se mohly zúčastnit pouze kratších zájezdů a mnohé ani to ne. Já jsem si tak mimoděk připomněl životní příběh jednoho člověka, který si za svůj životní cíl určil poznat co největší kus světa. Jako ten pohádkový Honza s uzlíčkem buchet od mámy vydal se na cesty. Došel prý pěšky až do Brém, tam nastoupil jako topič na zaoceánskou loď, prošel mnoho cizích zemí, mnohému se naučil, dovedl opravit motocykl zrovna tak dobře jako hodinky nebo rádio, krom toho, že dobře ovládal německý a latinský jazyk, dovedl se domluvit i s lidmi jiných národností,

prostě světák každým coulem. Když se po válce usadil v nedaleké vesnici, tak jsem si říkával, jaké to asi musí být štěstí, mít za sebou tak pestře prožitou velkou část života. Ale on šťasten nebyl. V nějaké té slabé chvíli, kdy i to zatvrzelé srdce trochu zjihne, se prý přiznal, že po celý ten svůj toulavý život nějaké to štěstí hledal, stále si kladl nové a nové cíle, a ono před ním stále jako bludička na blatech uskakovalo, a bylo příliš pozdě, když zjistil, že se honí za vidinou, za preludem, a že to skutečné štěstí nechal někde na tom rozcestí jako tu popelku stát a že jej již nikdy nezíská. A on sám nakonec také prý záviděl, ale naopak těm svým sousedkám, venkovským ženám, maminkám, hospodyním, babičkám výměnkářkám, které na rozdíl od něho zase ten svůj život prožily na těch chalupách a na polích, která k nim náležela, cesty, které během svého života podnikaly, končily většinou v Brandýse, v Potštejně nebo na Homoli na pouti nebo v Chocni na jarmarce, ostatní svět znaly pouze z vyprávění nebo o něm měly své vlastní představy, ale on jim přesto záviděl. To, na co se pamatoval ze svého dětství, z mládí, štěstí, které může člověk nalézt pouze v rodině, v rodině, kterou váže pevné pouto lásky, kde není závist, sobectví, kde je každý oporou druhému, pouto lásky, které přetrvává, i když děti rodinu opouštějí, aby založily vlastní, to neopakovatelné kouzlo domova, které ale také nepřijde samo od sebe, ale za které se jako za vše na světě musí platit. Vždyť ony tyto ženy také byly mladé, měly své plány, představy o budoucím životě, ale kolika z nich se jejich plány splnily? Jaká byla realita? Na hroudě sed' a děti vychovávej! To byl zákon, kterému se většinou musely podřít, a tak možná, aniž by si to samy uvědomovaly, prožily to svoje drobné štěstí bez toho pozlátka popularity a věhlasu, bez pocitu blaženosti společenského vzestupu a nebo naopak hořkosti pádu, to štěstí, které stále stabilně prožívaly i přesto, že ty růže nikdy po celý rok nekvetou, štěstí, které mohly předat nám, kteří na domov v lásce dovedeme vzpomínat. Napsal jsem tyto řádky v úmyslu připomenout současné mladé generaci, jak nelehký život ty jejich babičky a prababičky měly a možná někde ještě dnes mají, a aby tato úvaha byla alespoň částečným zadostiučiněním za to, co se o nich v kronikách nedočteme.

Blíží se nám opět vánoční svátky se vším, co k současným vánocům neodmyslitelně patří. Majitelé super a hypermarketů si libují, jak jim narůstají v bankách již tak dosti tučná konta, opět se předháníme ve výběru drahých a mnohdy ne zcela potřebných dáreků, ženy zase v množství a pestrosti napečeného cukroví a jiných dobrot, tak jako v letech minulých. Ale až budeme sedět u štedrovečerního stolu, až budou rozbaleny dárky, až budeme přepínat televizní kanály a hledat vyhovující pořad, na kterém se většina z nás dokáže shodnout, pokusme se to vše tak nějak alespoň na chvíli vypnout a vraťme se v duchu o x let nazpět, kdy tomu nebyvalo. Tabule byla chudší,

dárky prostší, večere začínala modlitbou, kdy jsme si zazpívali koledy a kdy oči našich maminek zářily štěstím. Ale ono to jejich štěstí, to byl vlastně odraz toho našeho, které viděly v našich očích, a my jsme si to tehdy vlastně ani neuvědomovali, ať jsme byli dětmi nebo dospívajícími lidmi. Zkusme tento obraz dávné minulosti postavit do konfrontace s vánoční dneška. Jaký bude výsledek? Na to si musíme dát odpověď každý sám.

Přeji všem čtenářům šťastné a požehnané vánoce a hodně zdaru do příštího roku.

SEDM DNŮ A SEDM NOCÍ JE TOMU, JAK CESTOVAL OLDA Z MEJTA DOMŮ

horecká lidová tvořivost v podání pana Víta

Daruj krev, posílíš mír...,
však v očích vír
a hlava těžká jako kupa kamení,
stav takový už bývá špatné znamení.

Napij se Oldo ještě vína, Tvá ústa by ještě doušek chtěla,
toť nová krev se vrací zas do Tvého těla.
Já děkuji vám kamarádi, že přejete mně zdraví,
vždyť víno zdravé je a náladu i spraví.

Ať naše krev dá zase lidem sílu...,
dál nedořek a mrk, kde nechal tesař díru,
tělo jeho cloumá se od stěny ke stěně,
musím se už kamarádi vrátit domů k ženě.

Než k vlaku však své tělo Olda dopravil,
ve Slavoji se ještě s kamarády zastavil.
Schřipka se blíží a je jí třeba čelit,
tři rařáky to chce do sebe ještě střelit.

Stalo se, jak vlastní vůle kázala,
za THZ se mašinka ukázala,
která měla Oldu po větší dávce slivovice
dopravit do stanice konečné, do Cerekvice.

U pokladny svojí lámanou hantýrkou praví,
chci lístek za kačku dvacet a uctivě odzdraví.

Do vlaku skočil, když ten už hnul se z fleku,
jak šňůra leh na lavici, postrádal jenom deku.

Sbohem buď Kujebino, loučí se ve snu Olda,
pod vlivem větší dávky alkoholu, jak býval kamnář Kolda.
Oči ho pálí a hlava těžká jak kupa kamení...,
hej průvodčí, v Cerekvici mně dej znamení.

Leč průvodčí, ti nejsou v dohledu, no však to každý znáš,
ti klidně s vlakvedoucím v hitláku hrajou mariáš.
Logálka v rytmu svém se blíží k městu Smetanovu
a Olda v polospánku volá průvodčího znovu.

Hej průvodčí, v Cerekvici mně dej znamení...,
však běda, ve voze je Olda sám a jiného tam není.
Kde to jsem k čertu, zaklel a mrknul z okna ven,
vlak ku zpáteční cestě z Litomyšle připraven.

Hrdlo už zatím vyschnulo a oči jsou tak znavené,
hlava ta stále těžší je, tak jako z kusu kamene...
Jízdenky prosím, ozval se průvodčího hlas,
aby Tě chlape sežral d'as,
mumlá si Olda, krkající slivovici,
za to, žeš mě neprobudil v Cerekvici.

Mám už toho dost, cestování světem,
rád bych se vrátil k ženě a i k dětem.
Oči vezmu teď do hrsti a nedám jim už spát,
až kolo z Cerekvice potlačím, to budu se už smát.

Mašinfír připraven je k odjezdu a výpravčí znamení mu dal,
a než k Nedošínu dojeli, to Olda znovu spal.
V rytmickém cyklu mašinka se po kolejích žene.
Z dřímoty probral se pasažér a kouká vyděšeně,
že místo aby z Cerekvice šel už ke své rodině,
je proti svojí vlastní vůli znovu v Kujebině.

U Grandu vylítnul z vagonu, jak když průvodčí do něho střílí,
jak jel nazpět k Cerekvici, to Olda už vůbec neví.
Vláček ho dovezl konečně k cíli,
Oldřich v sobě sebral poslední síly,
uchopil bicykl a k Horkám jel dál...,
u patníku asi třikrát cestou přesedal.

Od tchána pro Oldu řízky se smaží,
Marta ho toužebně čeká na zápraží.
Jedeš bez rukavic, kdepak máš tašku?
Copak Ti to kouká z kapsy za flašku?

Ženo moje milá, daroval jsem krev,
máš pro mě v troubě řízky? Jedl bych jak lev.
Když pojed a kávou zapil večerí,
jak se dostal domů, ani nevěří.

Nové ordinační hodiny lékařky MUDr. Pasekové

	ordinační hodiny bez objednání	objednaní pacienti	návštěvy pacientů a domova důchodců
pondělí	8 ^{.00} - 12 ^{.00}		12 ^{.00} - 15 ^{.00}
úterý	10 ^{.00} - 12 ^{.00} 13 ^{.00} - 15 ^{.00}	8 ^{.00} - 10 ^{.00}	12 ^{.00} - 15 ^{.00}
středa	8 ^{.00} - 10 ^{.00}	10 ^{.00} - 12 ^{.00}	12 ^{.00} - 15 ^{.00}
čtvrtek	13 ^{.00} - 15 ^{.00}		7 ^{.00} - 12 ^{.00}
pátek	9 ^{.00} - 13 ^{.00}		7 ^{.30} - 9 ^{.00} 13 ^{.00} - 14 ^{.30}

Odběry se provádějí denně mimo čtvrtka od 7 do 8 hod.

NĚKTERÉ PRANOSTIKY NA ŠTĚDRÝ DEN

(vybráno z knihy Medardova kápe od Jana Munzara, vydané v r. 2000)

Když Kateřina po ledě chodívá, Eva blátem oplývá.

Na Adama Evu čekej oblevu.

Svítlí-li na Štědrý den od deváté hodiny jasně slunce, bude krásné počasí na žně obilné, senné a otavové.

Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy lezou ke dnu.

Je-li na Štědrý večer nebe hvězdnaté, bude rok úrodný.

Na Štědrý večer hvězdičky - ponosou vajíčka slepičky.

Je-li na Štědrý den vítr, bude úroda malá.

HORECKÝ ZPRAVODAJ. Vydává Obecní úřad Horky, Horky 55, 570 01

Litomyšl, tel.: 461 633 148, e-mail: obec.horky@lit.cz. Internetové stránky
obce: <http://sweb.cz/obec.horky>. Bezplatné.